Одинцова Т.А., старший викладач
Луганський національний аграрний університет

ФУНКЦІЇ МОВИ ПРИ ВИКЛАДАННІ ESP

Комплексна глобалізація призвела до значних змін у структурі підготовки майбутніх фахівців. Розвиток технологій, тісні техніко-наукові та суспільні відносини потребують розробки спеціального курсу ESP (English for Special Purpose англійська для спеціальних цілей) підготовки англійської мови.

Мовне навчання означає не лише володіння граматичними структурами, але й функціями. Важливо, щоб студенти ESP (майбутні фахівці) мали змогу висловити свої ідеї, обмінюватися думками або слідкувати за технологічним розвитком у всьому світі. Більшість університетів у всьому світі пропонують курси англійської мови спеціального вжитку, крім уроків англійської мови, з метою підвищити їхню впевненість у цій галузі. Студенти ESP мають свої чітко визначені цілі з самого початку навчання, вони безпосередньо пов'язані з їх практичними, робочими або професійно орієнтованими потребами.

Що саме слово «функції» означає в методології та як функції можна виявляти за допомогою контексту? Чи існує зв'язок між функцією та структурою?

Слово «функція»– це термін, який ми використовуємо з моменту створення навчальної/функціональної програми, і воно продовжувало використовуватися в комунікативному викладанні мови. Якщо ми хочемо щось сказати, то ми говоримо про це, щоб донести/повідомити свою думку слухачеві. Кожне речення, а й іноді навіть окремі слова, мають свою функцію (наприклад, означає що оратор намагається висловити). Навіть одне слово з падінням інтонації може виражати згоду, тоді як з підвищенням інтонації може означати пропозицію.

Мовні функції – це цілі, за якими люди говорять чи пишуть. Згідно з Хармером, мовна функція – це мета, яку ви хочете досягти, коли ви говорите або пишете [1, с.76]. Його подальшетвердження полягає в тому, що з метою виконати функцію людина виконує акт спілкування. Регулярно ми робимо щось, включаючи мову, яка має мету. Мова – це інструмент для виконання функцій. Функція в мові – це мета, для якої люди використовують голосові звуки або одиниці мовлення. Мовні функції класифікуються на дві категорії: граматичні та комунікативні.

Граматичні функції відіграють роль лінгвістичних одиниць у структурі речення. Комунікативна функція мови – це вираження ідей, емоцій, інформації тощо. Комунікативна функція, це функція, яку ми використовуємо для комунікативної мети, для якої мова використовується як засіб у суспільстві. Іншими словами, комунікативна функція визначається як мета, для якої вона використовується. Функція мови використовується для виконання нашої роботи. У суспільстві ми використовуємо мову для різних цілей, таких як запит, привітання, консультування, вибачення та замовлення тощо. Найбільш типовими функціями мови є: запрошення, обіцяння, пропозиція, погодження, запит, інформація, незгода, тощо.

Учні, які навчаються за програмою ESP, повинні використовувати англійську мову, щоб використовувати її в усному/письмовому форматі, а

також у неформальних середовищах. Хоча ці дві ситуації мають багато спільного, кожна з них зберігає свої особливості, вимагає певних навичок та функцій. Студенти, які навчаються за спеціальностями, повинні діяти належним чином як у формальних, так і в неформальних ситуаціях, тому необхідно розвивати усвідомлення «соціальної різноманітності мови» [2, с.97].

Література

1. Harmer, J. How to teach English. London: Person Longman, 2008. – 198 p.

2.Elaine Taron and George YuleFocus on the Language Learner. Approaches to Identifying and Meeting the Needs of Second Language Learners. Oxford University Press, 1989.– 219 p.

Тарабановська О.М., старший викладач

Харківський національний університет міського господарства імені О.М.Бекетова

ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У СИГНІФІКАТИВНО-ДЕНОТАТИВІЙ СФЕРІ

Національна специфіка фразеологічних одиниць може бути виявлена на різних рівнях аналізу їх змістовного і виразового плану. Насамперед, звернемося до тієї частини значення, котра безпосередньо пов'язана з відношенням мовного знака до онтологічної сутності позначуваного ним об'єкта чи явища. Враховуючи часткову ізоморфність семантики фразеологізму семантиці слова, скористаємося традиційною в семасіології схемою семантичного трикутника.

Унікальність ряду фразеологізмів пояснюється не тільки відмінностями в характері мовної номінації, але й факторами екстралінгвістичними, насамперед відсутністю в культурі однієї з мов відповідного денотата. Фразеологізмами-реаліями є для нас такі вирази, як: *garden seats* "сидіння на другому поверсі автобуса", *boy in buttons* "хлопчик-коридорний, ліфтер" *pea-soup fog* "суміш туману з димом від промислових підприємств" тощо.

Денотативна лакунарність ряду фразеологічних зворотів зумовлена відмінностями в соціально-економічній, політичній та інших сферах позамовної дійсності Великобританії та України, напр.: *sandwich man* "людина з рекламними плакатами на грудях і спині", *corruption of blood* "позбавлення спадщини, титулів і звань", *Whitehall mandarins* "вищі державні чиновники Великобританії" та ін.

Зі свого боку, в українській мові є ряд ФЗ, лакунарних для англомовного адресата, насамперед у денотативній сфері: білі ночі, батьківська хата, чорна п'ятниця та ін.

До цього є типу мовних унікалій належать і фразеологізовані імена людей: *the Swan of Avon* "В.Шекспір", *the Great Unknown* "В.Скотт", *the Great Cham of Literature* "С.Джонсон", *the Iron Duke* "герцог Веллінгтон"; укр. дочка Прометея "Леся Українка", Великий Кобзар "Т.Г.Шевченко", Каменяр "Іван Франко"; назви історичних подій: *War of the Roses* "війна троянд"; *Glorious Revolution* "славна революція"; укр.. льодове побоїще, кривава неділя; збірна назва англійських колоній – *jewels of the crown,* а також назви хрематонімів